

Bettie Groen

korte biografie

Mijn geschiedenis begint in Zutphen waar ik in 1948 ben geboren als tweede dochter van mijn ouders, Meijer en Roosje Groen-Meijers. Een derde zusje werd twee jaar na mij geboren. De oudste zus woont in New York met haar gezin en de jongste in Israël met haar gezin. Zelf ben ik na veel omzwervingen in 1987 weer terug in Nederland gekomen.

Ik ben orthodox joods opgevoed. Mede door mijn opvoeding wilde ik weten wat het jodendom echt inhield en ben ik na de MMS naar Londen verhuisd om aan het Beth Ja'acov Seminar for girls te studeren. Die studie heb ik helaas niet afgemaakt, ik ben uiteindelijk Engels gaan studeren.

Na terugkomst kon ik niet goed meer aarden in Nederland en vertrok ik al snel naar Israël waar ik in verschillende kibboetsiem heb gewoond en waar ik de opleiding tot hotelreceptioniste heb afgemaakt. Uiteindelijk ben ik weer in Nederland terechtgekomen en heb ik een deelopleiding bij Schroevers gedaan en ben secretaresse geworden.

Ik ben sinds 1992 getrouwd met Robert en zijn niet religieus, maar ik ben wel bewust joods.

Na veel verschillende banen ben ik in 1994 zzp-er geworden. Ook heb ik mij verdiept in de Nederlandse taal en ben als vrijwilliger NT2 gaan geven aan allochtone vrouwen en ook aan expats. Na mijn pensionering 10 jaar geleden ben ik deeltijd blijven werken. Tot op de dag van vandaag werk ik nog steeds met veel plezier ongeveer 20 uur per week als secretaresse en als docente NT2 in Den Haag.

Mijn ouders zijn verraden tijdens hun onderduik in Amsterdam en toen via de Hollandsche Schouwburg eerst in Westerbork en daarna in Theresienstadt terecht gekomen. Mede dankzij hun sterke karaktereigenschappen, het beroep van mijn moeder (onderwijzeres) en mede dankzij hulp van enkele vrienden hebben zij de kampen overleefd.

Zij wilden van hun kinderen geen tweede generatie slachtoffers maken. Mijn vader heeft het altijd als zijn levenswerk gezien om de relatie tussen joden en niet-joden te herstellen.

Ik wil, nu ik wat ouder ben, graag gastlessen gaan geven. Mede omdat het aansluit bij het levenswerk van mijn vader voel ik het als een morele verplichting bij te dragen aan het voorkomen van oorlog en genocide.